

Floare de tei

Mihai Eminescu

Floare de tei,
Cât de curând te treci
Ochilor mei lucind
Te-i arată pe veci.

Floare de crin,
Eu pururi am gândit
La ochiul tău iubit
De raze plin.

Floare de măr,
Copilă doar erai
Și de pe-atunci aveai
Aur în păr.

Flori de cireș,
Cine te-a pus cândva
Plutind în calea mea
Dulce să ieși?

Floare de mai,
Cine te-a pus să vii
Dacă mereu mai ai
Ochii tăi mari și vii

Floare de fag
Doina cântându-mi-o
Reamintindu-mi-o
Sună cu drag.

Floare de corn,
Dulce vestindu-mă,
Întinerindu-mă
Sună un corn.

Floare de șes,
Este al cetăților
Singuratăților
Vis și eres.

Floare de lunci,
Oare de mult s-a dus
Steaua către apus?

Încă de-atunci?

Floare de lac,
De-atunci cuprins cu chin
Eu sufăr și m-alin,
Sufăr și tac.

Floare de lan,
De-atunci te văd venind
Și blândă surâzând.
An după an.

Floare de deal,
Unde te-ai dus de-atunci
Din codri și din lucruri
Pe-al lumii val?

Floare de plai,
Codrii și undele
Dulce pătrundu-le
Cu al tău rai.

Floare de văi,
Rămâi în calea mea,
Mângâie jalea mea,
În ochi îmi stăi.

Floare de stânci
Tu pleci, și-ades te chem
Cu cântec și blestem
În văi adânci.

Floare de munți,
Dintre păduri de brad
Pururi izvoare cad
Palidei frunți.

Floare de drum
Care te-nduri pe-atât,
Ș-atuncea te-am iubit,
Atunci ș-acum.

Floare de vad,
Asemeni zorilor,
Căderii florilor
Stelele cad.

Flori de mormânt,
În taina serilor
Am dat durerilor
Aripi de vânt

Lună ce treci,
Crengile, frunzele
Dulce pătrunze-le
Razale-ți reci

[1882]